

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de xullo de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERIO DE INDUSTRIA, TURISMO E COMERCIO

13015 *CORRECCIÓN de erros da Orde ITC/1791/2006, do 5 de xuño, pola que se aproba o Regulamento de uso do dominio público radioeléctrico por afeccionados. («BOE 171, do 19-7-2006.»)*

Advertidos erros no texto remitido da Orde ITC/1791/2006, do 5 de xuño, pola que se aproba o Regulamento de uso do dominio público radioeléctrico por afeccionados, publicada no Boletín Oficial del Estado, suplemento número 8 en lingua galega, do 16 de xuño de 2006, a seguir transcribíase co fin de proceder á súa rectificación:

Na páxina 1284, columna da dereita, na disposición transitoria quinta, onde di: «Disposición transitoria quinta. Uso da banda 7100 a 7200 MHz.

A banda de frecuencias 7100 a 7200 MHz non poderá ser utilizada...», debe dicir: «Disposición transitoria quinta. Uso da banda 7100 a 7200 kHz.

A banda de frecuencias 7100 a 7200 kHz non poderá ser utilizada...».

XEFATURA DO ESTADO

13087 *LEI ORGÁNICA 6/2006, do 19 de xullo, de reforma do Estatuto de autonomía de Cataluña. («BOE» 172, do 20-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron, os cidadáns de Cataluña ratificaron en referendo e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

PREÁMBULO

Cataluña foi construíndose ao longo do tempo coas achegas de enerxías de moitas xeracións, de moitas tradicións e culturas, que atoparon nela unha terra de acollida.

O pobo de Cataluña mantivo ao longo dos séculos unha vocación constante de autogoberno, encarnada en institucións propias como a Generalitat –que foi creada en 1359 nas Cortes de Cervera– e nun ordenamento xurídico específico recollido, entre outras recompilacións de normas, nas *Constitucions i altres drets de Catalunya*. Despois de 1714, foron varios os intentos de recuperación das institucións de autogoberno. Neste itinerario histórico constitúen fitos destacados, entre outros, a mancomunidade de 1914, a recuperación da Generalitat co estatuto de 1932, o seu restablecemento en 1977 e o estatuto de 1979, nacido coa democracia, a Constitución de 1978 e o Estado das autonomías.

A liberdade colectiva de Cataluña atopa nas institucións da Generalitat o nexa cunha historia de afirmación e respecto dos dereitos fundamentais e das liberdades públicas da persoa e dos pobos, historia que os homes e as mulleres de Cataluña queren proseguir, co fin de facer posible a construción dunha sociedade democrática e avanzada, de benestar e progreso, solidaria co conxunto de España e incardinada en Europa.

O pobo catalán segue proclamando hoxe como valores superiores da súa vida colectiva a liberdade, a xustiza e a igualdade e manifesta a súa vontade de avanzar por unha vía de progreso que asegure unha calidade de vida digna para todos os que viven e traballan en Cataluña.

Os poderes públicos están ao servizo do interese xeral e dos dereitos da cidadanía, con respecto ao principio de subsidiariedade.

É por todo iso que, seguindo o espírito do preámbulo do estatuto de 1979, este estatuto asume que:

Cataluña é un país rico en territorios e xentes, unha diversidade que a define e a enriquece dende hai séculos e que a fortalece para os tempos vindeiros.

Cataluña é unha comunidade de persoas libres para persoas libres, onde cada un pode vivir e expresar identidades diversas, cun decidido compromiso comunitario baseado no respecto á dignidade de todas e cada unha das persoas.

A achega de todos os cidadáns e cidadás configurou unha sociedade integradora, co esforzo como valor e con capacidade innovadora e emprendedora, valores que seguen impulsando o seu progreso.

O autogoberno de Cataluña fundaméntase na Constitución, así como nos dereitos históricos do pobo catalán que, no marco daquela, dan orixe neste estatuto ao recoñecemento dunha posición singular da Generalitat. Cataluña quere desenvolver a súa personalidade política no marco dun Estado que recoñece e respecta a diversidade de identidades dos pobos de España.

A tradición cívica e asociativa de Cataluña subliñou sempre a importancia da lingua e da cultura catalás, dos dereitos e dos deberes, do saber, da formación, da cohesión social, do desenvolvemento sustentable e da igualdade de dereitos, hoxe, en especial da igualdade entre mulleres e homes.

Cataluña, a través do Estado, participa na construción do proxecto político da Unión Europea, cuxos valores e obxectivos comparte.

Cataluña, dende a súa tradición humanista, afirma o seu compromiso con todos os pobos para construír unha orde mundial pacífica e xusta.

O Parlamento de Cataluña, recollendo o sentimento e a vontade da cidadanía de Cataluña, definiu de forma amplamente maioritaria Cataluña como nación. A Constitución española, no seu artigo segundo, recoñece a realidade nacional de Cataluña como nacionalidade.

En exercicio do dereito inalienable de Cataluña ao autogoberno, os parlamentarios cataláns propoñen, a Comisión Constitucional do Congreso dos Deputados acorda, as Cortes Xerais aproban e o pobo de Cataluña ratifica este estatuto.